

Ruw in de mond

Karel Knip

Het blazen gereinigd? Ook *Nature* besteedt deze week aandacht aan de CRU-affaire. De CRU is de Climate Research Unit van de University of East Anglia. De CRU kwam eind november in het nieuws toen bleek dat haar e-mailcorrespondentie van de afgelopen jaren zomaar op internet was gezet.

De leiding van de CRU was tot december in handen van Phil Jones, die naam heeft gemaakt met reconstructies van de gemiddelde temperatuur op aarde zoals die sinds 1860 uit thermometermetingen valt te berekenen. Binnen het IPCC, het VN-orgaan voor klimaatanalyse, heeft Phil Jones veel gezag. Door functie en expertise kreeg hij veel te maken met de Amerikaan Michael Mann, die ook reconstructies van de gemiddelde aardetemperatuur maakt. Maar tot verder terug in de tijd en aan de hand van jaarringen van bomen. Het was in de Middeleeuwen

misschien lokaal erg warm, oordeelt Mann, maar gemiddeld over de hele aarde toch niet zo warm als vandaag. Op Manns reconstructie is door een vasthoudende groep opwarmingsontkenners felle kritiek geleverd. Zij zijn ervan overtuigd dat het in de Middeleeuwen wel degelijk ongekend warm was, de huidige opwarming is dus niet uniek, en de ergernis heeft ze bij de keel gegrepen. Waar mogelijk wor-

Klimaatwetenschapper Michael Mann (boven) wordt beschimpd waar mogelijk.

FOTO AP

den Mann en Jones beschimpd, gehoond en verdacht gemaakt. Toen in november de omvangrijke e-mailcorrespondentie tussen Jones en Mann op internet werd gezet – gehackt, gelekt, niemand weet het nog – wreven de opwarmingsontkenners zich in

hun handen: nu zou duidelijk worden dat Mann en zijn vriendje Jones de boel bedonderd hadden. En waarachtig dook er een e-mail op waarin Jones melding maakte van een *trick*, een foefje, dat was toegepast om goed uit te komen.

Nu heeft *Nature*-redacteur Quirin Schiermeier de e-mailvracht ook doorgewerkt en vastgesteld: er is veel *'rude behaviour and verbal faux pas'*, ruw gedrag en grofgebektheid, maar er is niets dat de consensus over klimaatverandering aantast. Schiermeier grijpt de gelegenheid aan om uit te leggen dat het IPCC zelf steeds erkend heeft dat er nog belangrijke onzekerheden zijn en de 54 voorname onzekerheden zelfs uitdrukkelijk opsomt. Aan het slot legt Schiermeier uit wat Jones' foefje was: de jaarringen van veel bomen blijken sinds kort helemaal niet meer als maat voor de temperatuur bruikbaar te zijn. In voorkomende gevallen laat Jones ze daarom gewoon buiten beschouwing.